

Nr 119.

Av herr **Carlsson i Bakeröd m. fl.**, om hävdande av kommunernas självständighet i frågor, som gälla kommuns införlivning med stad.

Den stora folkökning, som under senare år skett i städerna, ökar givetvis städernas behov av utrymme, och så gott som varje stad gör anspråk på att få införliva kringliggande landsbygd, antingen hela kommuner eller delar av kommuner.

En införlivning av detta slag medför knappast några som helst fördelar för ifrågavarande kommuner men väl en rad nackdelar, bl. a. högre skatt, och dessa kommuner, som mycket väl kunna sköta sig själva, om de få vara i fred, bli efter införlivning i regel en av staden bortglömd vrå, som är jämställd med staden i övrigt endast då det gäller stadens utdebitering.

Såväl myndigheterna som befolkningen i de kommuner som bli föremål för sådan införlivning äro i regel missnöjda med anordningen. De ha skött sina kommuner och dess angelägenheter oklanderligt, och det finns ingen anledning att antaga, att det skall uppstå några svårigheter för dem att klara sig som självständiga kommuner också i fortsättningen.

För landstingens ekonomi betyda också dessa i rask takt pågående införlivningar av de mest skattekraftiga kommunerna närmast en katastrof. Det senaste exemplet härpå är införlivandet av Backa kommun i Bohuslän med Göteborg.

Här hade kommunalfullmäktige i Backa enhälligt avstyrkt införlivningen, och kungl. kammarkollegium intog samma ståndpunkt och avstyrkte införlivningen. När därför landstingets stat gjordes upp, räknade man med att Backa fortfarande skulle tillhöra landstingsområdet. Genom den införlivning som skedde minskades skatteinkomsten för landstinget med 304 166 kronor 66 öre.

Även om man får ett bidrag från staden med 100 000 kronor, så täcker ju detta inte på långt när landstingets skatteförlust.

Detta exempel är inte alls något enastående, utan de flesta städer hysa väl planer på införlivning av kringliggande landsbygd, men en fortsättning av dessa införlivningar kommer att i stor utsträckning försämra landsbygdens skattekraft och skapa osäkerhet där, varför denna utveckling i görligaste mån bör begränsas.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen beslutar om skyndsam utredning angående sådan ändring av »lagen om ordning och villkor för ändring i kommunal och ecklesiastik indelning», att kommunernas självständighet i frågor som gälla kommuns införlivning med stad hävdas, antingen genom lagbestämmelser om att kommun, vars beslutande organ med minst tre fjärdedelars majoritet fattat beslut mot införlivning med stad, ej kan tvingas till sådan åtgärd eller ock genom andra garantier som kunna anses lämpliga.

Stockholm den 20 januari 1948.

Ernst V. Staxäng.

David Boman
i Stafsund.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.
Wald. Svensson.